

Bemærkninger til lovforslaget

Ved lov nr. 242 af 27. maj 1950 om forsvarrets ordning (centralstyrelsen, den kommandomæssige organisation m. v.) skabtes gennem oprettelsen af stillingen som forsvarschef en meget ønskelig enhedsledelse af det danske forsvar. Imidlertid har de bestræbelser, der udfoldes inden for den nordatlantiske traktats organisation for at styrke det fælles forsvar, bl. a. ført til oprettelsen af fælles forsvarsstyrker i Europa og i Atlantområdet under en særlig øverstkommanderende for hvert af områderne, jfr. de af rigsdagen i sidste samling herom vedtagne rigsdagsbeslutninger (R.T. tillæg C, sp. 323 og 2335). Som det blev fremhævet ved behandlingen i rigsdagen af det første af disse forslag, måtte det forudses, at den nye internationale kommandoorganisation ville nødvendiggøre en ændring i loven af 27. maj 1950 om forsvarrets ordning, særlig for så vidt angår forsvarschefens stilling.

Under en enhedskommando for større områder er det naturligt og hensigtsmæssigt, at koordineringen af de tre værn i krigstid foregår ikke på et snævert nationalt plan, men inden for det samlede større område, og i overensstemmelse hermed er den fælles kommandomyndighed for f. eks. den nord-europæiske regions vedkommende henlagt til en øverstkommanderende for den nord-europæiske fællesstyrke, der igen er henlagt under den øverstkommanderende for de samlede fælles forsvarsstyrker i Europa. Chefen for den nordeuropæiske forsvarsstyrke vil med sin stab i fredstid forestå det nødvendige planlægningsarbejde i samarbejde med de nationale myndigheder.

Forsvarschefens betydning i fredstid med hensyn til koordinering af de danske forsvarsbestræbelser og hans ansvar for uddannelse og beredskab m. v. vil imidlertid forblive uforandret. Han vil herudover spille en betydelig rolle som bindeled til kommandomyndigheder inden for den nordatlantiske traktats organisation, hvis planlægningsarbejde og operative virksomhed han i fornødent omfang bør følge, bl. a. med henblik på varetagelse af specielle danske interesser. Han vil endvidere som formand for forsvarsstyrelsen få indflydelse på værnenes hele virksomhed.

Til § 1.

Til 1.

Som paragraffen er formuleret i den hidtil gældende lov har forsvarschefen i fred som i krig ledelsen af det militære forsvar. Efter oprettelsen af den fælles forsvarsstyrke for Europa med en fælles øverstkommanderende og indførelsen af den nordeuropæiske region under denne er den operative ledelse i krig af de danske operative styrker imidlertid overdraget chefen for den nordeuropæiske region. Den ændrede formulering af paragraffen, der her er foreslået, tager fornødent hensyn til dette forhold. Det må imidlertid skønnes hensigtsmæssigt, at man bevarer muligheden for, at forsvarschefen i visse tilfælde kan overtage ledelsen af militære styrker af alle værn.

Til 2.

Medens det oprindeligt var tanken, at forsvarsstabens arbejde skulle omfatte udarbejdelsen af grundlæggende forsvarsplaner, er dette arbejde efter nærværende forslag henlagt til værnstabsene. Dette er en følge af oprettelsen af den nordeuropæiske region, hvis chef og stab forestår det planlægningsarbejde, som danner grundlaget for værnenes mere detaljerede forsvarsforberedende arbejde.

Det vil dog fortsat påhvile forsvarschefen at føre tilsyn med og koordinere værnenes stabsarbejde vedrørende forsvarret.

Til 3 og 4.

Efter de hidtil gældende bestemmelser i loven er cheferne for landsdelskommandoerne og chefen for Bornholms region i operativ henseende direkte underlagt forsvarschefen, men som følge af oprettelsen af den nordeuropæiske region er landsdelskommandoerne og Bornholms region nu foreslået henlagt under chefen for hæren, som således overtager ledelsen af det landmilitære forsvar.

Det forudsættes, at det under hæren og søværnet hørende luftværnsartilleris anvendelse sker i fornødent samarbejde med flyvevåbnet. I henhold til lov nr. 276 af 18. juni 1951 om forsvarrets ordning (sammen sætningen af værnene, korpserne m. fl.) henhører Københavns luftforsvar samt øvrige